ja wäsimata seltskonnategelase ja asunduste-elu edendaja Samuel Sommeri poolt suuremat tööd loota.

Asja kergenduseks on raudteejaamade ja postkontorite nimed Wene keeles toodud.

Olgu weel tähendada, et meil tuleb wahet teha asunduse ja asupaiga wahel. Asunduseks wõib ainult suuremat eestlaste kogu nimetada, kus tõesti midagi ka asutatud ja



**Õpetaja A. Nigul.**

ühendust on, ehk mis wähemalt warsti asunduseks kujuneda wõib. Teised kohad aga, kus eestlasi wäiksel arwul elab ja ilma kindla ühenduseta, on ainult asupaigad — ja niisuguseid on terwe Wenemaa täis.

Igal asundusel on kaks numbrit: esimene on kubermangu ehk kreisi järele ja teine, klambrite wahel, üleüldine järjekorra-number.

Et paljude soowi, neile oma päewapilti saata, raske on täita, toon siin oma näopildi.



Eesti asundused ja asupaigad Wenemaal, 1918, lk. 7